

Publicerad 2008-09-14 16:02 av Fröken Frida

Det är dags för dig att gå

jag kittlas vid tanken
att låta handen falla fritt
och röra dig under bordet
mitt bland folk,
för du har sagt att det inte går
och det är så lätt för andra
att få för sig saker
de kan ju tro att det är vi

jag håller mig
på andra sidan rummet
lyssnar till de andras prat
men har bara ögon för dig
du konverserar vant
och dricker en öl
det händer att du tittar upp
och möter min blick
men den stannar aldrig kvar

tiden springer iväg
i takt med berusningen
jag snubblar in i dig igen
något med ditt sätt att se på mig
det är någonting med det
jag vill ställa dig mot väggen
men du drar dig undan
snart är du förlorad

musiken tystnar, det är dags att gå
jag möter dig där taxibilar står på kö
din hand i min i mörkret
på en väg som bara leder till något ont
hem till dig,
värmnen i din säng
och en pulserande kärlek som inte finns

du är en illusion, baby
ett fragment av något som en gång var
så stort och så vackert

vi borde bryta upp och gå isär
jag förlorade dig för länge sedan
ändå ligger du kvar här
för du behöver mig
och jag kan inte leva utan dig

det kan aldrig göras ogjort
men vi kan sluta låtsas
det är dags nu, älskling
för det finns inget mellan svart och vitt
och älskar du mig inte nu
så är det dags för dig att gå

det är dags för dig att gå

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fröken Frida med Poeter.se id #18216 innehar upphovsrätten